

EVALUERING RESUMÉ

Evaluering af støtte til ligestilling i dansk udviklingssamarbejde (2014-2021)

Denne evaluering ser på dansk støtte til ligestilling i udviklingssamarbejdet i årene 2014 til 2021. En del af denne støtte består af direkte støtte til organisationer, der arbejder for ligestilling, herunder seksuelle og reproduktive rettigheder. Men evalueringen ser også på, hvor godt det er lykkedes at indarbejde hensynet til ligestilling i Danmarks øvrige bistand og på Danmarks rolle som fortalere for ligestilling. Evalueringen bygger på casestudier af Danmarks støtte til multilaterale og internationale organisationer som FN's Befolkningsfond (UNFPA) og Den Grønne Klimafond (GCF) samt indsatser i Kenya, Burkina Faso og Mali, ligesom der er foretaget fokusgruppediskussioner og en større spørgeskemaundersøgelse. Evalueringen blev udført af det internationale konsulentfirma Itad i perioden april 2022 til september 2023.

OVERORDNEDE KONKLUSIONER

Der er god grund til, at Danmark internationalt regnes for en troværdig og vedholdende fortalere for ligestilling. Sådan lyder den overordnede konklusion i evalueringen, der også giver adskillige eksempler på, at danske indsatser i den periode, evalueringen dækker, har sat konkrete spor, både i globale aftaler og i nationale love og strategier i de enkelte lande. Evalueringen peger på, at den danske støtte f.eks. har bidraget til, at UNFPA har kunnet udvide sit humanitære engagement – med fokus på ligestilling – til at ligestilling er centralt indarbejdet i den nye strategi for FN's Børnefond (UNICEF).

Evalueringen fremhæver også, at Danmark med sin vedholdende støtte i både ord og handling – især til fremme af seksuelle og reproduktive rettigheder – aktivt har bidraget til, at organisationer som UNFPA og UNICEF har kunnet stå fast over for det globale modpres, som ligestilling og seksuelle og reproduktive rettigheder (SRHR) har været udsat for.

Samtidig peger evalueringen dog også på, at opgørelserne over omfanget af den danske støtte til ligestilling er uklare, bl.a. fordi der ikke er tilstrækkelig opmærksomhed på, hvordan man anvender den OECD DAC-markør, som er det internationale redskab til at opgøre hvor meget udviklingsbistand, der går til ligestilling.

De bedste eksempler på resultater af den danske støtte har evalueringen fundet inden for god regeringsførelse samt SRHR. Her peger evalueringen på eksempler på indsatser, der har adresseret ligestillingsforhold og bidraget til positive ændringer. Det bemærkes dog også, at der ofte er udfordringer, når det gælder om at få lokale resultater til at slå bredere igennem. Evalueringen kritiserer, at ligestillingshensynet stort set ikke er indarbejdet i de indsatser inden for klima og grøn omstilling, som man har set på. Evalueringen beskriver dette som en forpasset mulighed – ikke mindst i lyset af, at det er et område, der modtager en stigende andel af dansk bistand. Evalueringen anbefaler derfor, at der meget hurtigt tages skridt til at forbedre dette.

Evalueringen konkluderer også, at Danmark ikke til fulde har formået at udnytte det potentiale, der ligger i at indarbejde – at 'mainstreame' – hensynet til ligestilling i udviklingssamarbejdet. Nedsikringer i Udenrigsministeriet har reduceret den faglige specialist-kompetence på ligestillingsområdet, og arbejdet med at indtænke ligestilling i konkrete indsatser har i høj grad været afhængigt af dedikerede enkeltpersoner. Evalueringen peger på, at der bl.a. er brug for at styrke netværket mellem medarbejdere, der har særligt fokus på ligestilling, og at sikre at retningslinjer for arbejdet med ligestilling opdateres.

FORPASSEDE MULIGHEDER INDEN FOR KLIMA OG GRØN OMSTILLING

Grøn omstilling og klimaforandringer er de seneste år kommet til at fylde mere og mere i det danske udviklings-samarbejde, og evalueringsholdet stødte på flere ansatte i Udenrigsministeriet, der gav udtryk for, at hensynet til ligestilling nu er overhalet af hensynet til grøn omstilling og klima. Evalueringen ser ikke nogen modsætning mellem de to hensyn. Tværtimod bør målet være at få dem til at gå hånd i hånd. Men evalueringen konkluderer også, at det i praksis kan knibe, og betegner eksemplerne på manglende hensyn til ligestilling i Danmarks stærkt stigende grønne bistand som en forpasset mulighed. Men det er samtidig også her, der peges på det største potentiale for forbedring.

Evalueringen illustrerer sin pointe med Danmarks støtte til GCF (Green Climate Fund), verdens største fond dedikeret udelukkende til udviklingslandenes grønne omstilling. Danmark er repræsenteret i GCF's bestyrelse og beskrives som en nøglepartner for GCF. Alligevel har Danmark i sin dialog med GCF kun ganske perifert berørt ligestilling. Og i betragtning af, hvor relevant ligestilling er i klimaindsatser - og af omfanget af Danmarks støtte til GCF - konkluderer evalueringen, at det er en af de forpassede muligheder. Det bør gøres langt bedre, og hvis de nødvendige økonomiske og menneskelige ressourcer sættes ind, har Danmark potentiale til – i samarbejde med sine langvarige partnere i kampen for ligestilling – at blive en spydspids for ligestillingsindsatser på klimaområdet, der vil kunne føre til transformative forandringer.

Også Danmarks stigende støtte til myndighedssamarbejde, der blev indført i 2015, rummer et potentiale for at fremme ligestilling, der ifølge evalueringen kan udnyttes bedre og mere systematisk. I det eksempel, evalueringen har set på, var der ikke fra dansk side fokus på at indtænke ligestilling, men en lokal partner tog selvstændigt initiativ til at inkludere ligestillingshensyn.

DANMARK HAR VÆRET VEDHOLDENDE

Danmark har støttet ligestilling i udviklingslandene siden 1962, hvor Danida blev etableret. Den danske støtte blev for alvor intensiveret i 1980'erne og har siden udviklet sig fra at have fokus på kvinder i udvikling til at fokusere mere bredt på ligestilling mellem kønnene og på diversitet som en integreret del af den rettigheds-baserede fattigdomsbekæmpelse. Evalueringen fremhæver, at Danmark også gennem de seneste årtier har fastholdt ligestilling mellem kønnene som en ledestjerne, vel at mærke i en tid hvor sikkerhed, migration og globale kriser i stigende omfang er begyndt at konkurrere om Udenrigsministeriets opmærksomhed. Det understreges af, at der i en række år har været krav om at inddrage kønshensyn i alle danske bistandsbevillinger og til de civilsamfundsorganisationer, Udenrigsministeriet har strategiske partnerskabsaftaler med. På den baggrund konkluderer evalueringen, at ligestilling mellem kønnene er forblevet et højt prioriteret mål for Danmark.

MARKANT DANSK STØTTE – I PENGE OG I PRES

Danmark er som partner kendetegnet ved at levere langsigtede og forudsigelige bidrag til ligestilling og ikke mindst til seksuelle og reproduktive sundhedsrettigheder (SRHR). Sådan lyder det fra de repræsentanter for danskstøttede FN-organisationer, civilsamfundsorganisationer og partnerlande, evalueringsholdet har talt med. Evalueringen opgør Danmarks samlede, målrettede støtte til organisationer, der arbejder for disse formål, til 1,4 milliarder kr. i 2021 ud af en samlet dansk udviklingsbistand på 18 milliarder kr. Efter et dyk i støtten omkring 2014 er der altså tale om en ganske stor stigning fra ca. 800 millioner kr. i både 2015 og 2016, og den stigende økonomiske støtte går ifølge evalueringen hånd i hånd med et koordineret og stigende dansk politisk pres globalt for SRHR.

UKLARHED OM ANDELEN AF DANSK BISTAND, DER BRUGES PÅ LIGESTILLING

Evalueringen har set på, hvor stor en del af bistanden, Danmark oplyser af bruge på ligestilling og nævner i den sammenhæng en opgørelse over den del af DAC-landenes samlede bistand, der retter sig mod ligestilling. Her ligger Danmark under gennemsnittet, og det betegner evalueringen som overraskende i betragtning af billedet af Danmark som en international forkæmper for rettigheder. 43 pct. er den danske andel opgjort til, og det er langt under lande som Canada, Island og Sverige med andele på mellem 84 og 92 pct. Evalueringsholdet har kigget nærmere på opgørelsen og finder resultatet ikke bare overraskende, men også uklart og sandsynligvis misvisende af flere årsager: Dels kan der landene imellem være forskellig praksis og forståelse for brugen af den såkaldte DAC-markør for ligestilling - og der er ikke altid tilstrækkelig forståelse for og fokus på den danske brug af markøren. Dels er der store dele af den multilaterale bistand, hvor opgørelsen skal ske hos de modtagende organisationer, men dette sker ikke altid. Gjorde den det, ville resultatet ifølge evalueringen være mere retvisende, fordi støtten til multilaterale partnere udgør en stigende del af dansk bistand. Evalueringen anbefaler, at Udenrigsministeriet gør en indsats for at fremme den interne forståelse for og en mere præcis og strategisk brug af ligestillingsmarkøren.

DREVET AF HØJE POLITISKE AMBITIONER

Skiftende danske regeringer og udviklingsministre har de seneste årtier alle haft en ambition om, at Danmark skal stå som en førende fortalere for ligestilling og for SRHR, og med den ambition følger en forpligtelse for Danmark til at levere, både i forhold til resultater og økonomisk støtte. Det er ifølge evalueringen den bagvedliggende forklaring på Danmarks vedholdende og forudsigelige støtte til nøglepartnere på området. En støtte, som partnerne – både lande og organisationer – altså i høj grad værdsætter.

Det stærke danske fokus på området understreges af, at den danske støtte til ligestilling og SRHR, bortset fra at blive ramt af nedskæringen af den danske bistand i 2015-16, siden er steget betragteligt, selvom den totale danske bistand er fastholdt på omtrent samme niveau.

Mens der således ikke hersker tvivl om den politiske opbakning bag de store bidrag til ligestilling og SRHR, så kniber det ifølge evalueringen mere, når støtten til ligestilling skal indtænkes konkret i programmer og projekter. Her er det i høj grad op til særligt engagerede enkeltpersoner blandt Danida-ansatte at bære ligestillingsdagsordenen igennem.

EN FORPASSET MULIGHED I SEKTORSAMARBEJDE – MEN FORBEDRINGER PÅ VEJ

I 2015 tog Danmark et helt nyt værktøj i brug i udviklingssamarbejdet, nemlig myndighedssamarbejder, og de har vist sig meget populære. Der er i dag 54 myndighedssamarbejder i 18 forskellige lande, de involverer i alt 11 forskellige danske myndigheder, og der er planer om at udvide yderligere. Der følger ikke store millionbevillinger med projekterne, der derfor de første år – og i den periode, evalueringen dækker – ikke skulle igennem omfattende screening og godkendelsesprocedurer. Det har bl.a. betydet, at hensynet til ligestilling ikke i samme grad som for andre indsatser har været en del af programforberedelsen, og det er ifølge evalueringen uheldigt. Evalueringen finder, at myndighedssamarbejder kan rumme stort potentiale for netop at fremme ligestilling, men at dette ikke er blevet udnyttet. Det drejer sig om et miljøprojekt i Kenya hvor ligestilling ikke var indtænkt i programforberedelsen. Den lokale partner valgte dog at lægge vægt på involvering af kvinder, og opnåede resultater af betydning for ligestilling. Det illustrerer det potentiale, evalueringen ønsker udnyttet bedre og mere systematisk. Evalueringen hilser det velkomment, at der allerede er en udvikling på vej i den retning, bl.a. fordi rammerne for myndighedssamarbejder i dag skal omkring Udviklingspolitisk Råd. Dette har bl.a. affødt kritiske spørgsmål om, hvordan man vil håndtere hensynet til ligestilling.

UM-ANSATTE FØLER SIG GODT KLÆDT PÅ – MEN HAR BRUG FOR STYRKET NETVÆRK

I en spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Udenrigsministeriet og på de danske repræsentationer i forbindelse med evalueringen, svarede to ud af fem, at de ikke har modtaget nogen specifik træning i ligestilling. Ikke desto mindre svarede langt størsteparten, at de føler sig godt nok klædt på til at varetage arbejdet med ligestilling i deres nuværende jobfunktion. Flere gav også udtryk for, at ekspertise på området udvikler sig og tilegnes, når der er behov for det. Mange roste også den tekniske kompetence, de kan trække på fra det

såkaldte Team Equal Opportunities, der er en del af Udenrigsministeriets kontor for Migration, Stabilisering og Skrøbelighed. Evalueringsholdet noterer dog, at teamet er udfordret af sit brede mandat og de mange og store bevillinger, det skal arbejde med. Evalueringen konstaterer også, at det primært er ansatte i Udenrigsministeriet i København, der trækker på Team Equal Opportunities' kompetencer, og ikke så meget ansatte på de danske repræsentationer. Og at den voldsomme beskæring af Udenrigsministeriets teknisk-faglige personale i midt 2010'erne – herunder særlige eksperter i ligestilling og SRHR – har mindsket den danske synlighed på de internationale platforme for ligestilling.

Danske ambassader og kontorer i Udenrigsministeriet har siden 2014 haft såkaldte Gender Focal Points, der dog blev ramt af 2015/16-besparelserne på udviklingsbistanden. Bl.a. har fælles seminarer for Gender Focal Points været afskaffet i den periode, evalueringen dækker. Det er meget forskelligt, hvordan Gender Focal Points har fungeret. Generelt har de fungeret bedre på ambassaderne end i Udenrigsministeriet. Evalueringen vurderer, at de har potentiale til at fremme ekspertise og fokus på ligestilling. Og den fremhæver Gender Focal Point på den danske ambassade i Mali som et eksempel til efterfølgelse. Her deles opgaven mellem en lokalansat og en udsendt. På den måde kombineres lokalkendskab med den danske forståelse af ligestilling. Evalueringen anbefaler desuden, at netværket mellem de mange Gender Focal Points ude og hjemme styrkes.

Evalueringen vurderer i øvrigt, at det ikke er hensigtsmæssigt, at et dokument helt tilbage fra 2014, "Strategic framework on gender equality, rights and diversity in Danish development cooperation", fortsat udgør en del af Danidas Aid Management Guidelines. Dokumentet er en udmøntning af 2012-strategien, "Retten til et bedre liv", der siden er erstattet af nyere strategier. Evalueringen anbefaler, at de dele af dokumentet, der fortsat er relevante, integreres i nye og mere aktuelle retningslinjer.

TAG MÆNDENE MED

Indsatser for ligestilling har traditionelt helt overvejende været rettet mod kvinder. Men evalueringen giver flere eksempler på, at de mest bæredygtige resultater og forandringer kan opnås, hvis også mænd inddrages. I **Burkina Faso** støttede Danida f.eks. en lokal organisations kamp imod kvindelig omskæring. Indsatsen rettede sig ikke bare imod pigerne, men også imod deres forældre og imod religiøse og lokale ledere – hvoraf de fleste er mænd. Og deres forståelse for de skadelige virkninger af kvindelig omskæring var med til at sikre opbakning bag indsatsen og bæredygtige resultater.

I **Kenya** støttede den danske ambassade det regionale initiativ Trade Mark East Africa's (TMEA) arbejde for kvinder, der driver handel ved og på tværs af landegrænser. TMEA inddrog også mændene som målgruppe, fordi det traditionelt ofte er mændene, der kontrollerer de penge, deres koner tjener. Budskabet om, at kvindernes aktiviteter kan gavne hele familien/husstanden, blev brugt til at sikre mændenes opbakning og støtte og dermed en mere varig effekt. En særlig indsats blev også rettet mod grænsebetjente og toldere – typisk mænd, der ofte ser de kvindelige handlende som smuglere men nu i stigende grad behandler dem som legitime handlende.

FN'S BEFOLKNINGSFOND OG MARY-EFFEKTEN

Kronprinsesse Mary har været protektor for FN's Befolkningsfond (UNFPA) siden 2010 og har på utallige rejser og konferencer optrådt som fortalere for ligestilling og SRHR – ofte sammen med den danske udviklingsminister. Evalueringen understreger, at nok behøver fortalervirksomhed ikke at involvere hverken kongelige eller ministre, men den konstaterer, at kronprinsessens engagement har hjulpet UNFPA med at åbne døre og med at sikre højprofileret omtale af SRHR og ligestilling. Det kulminerede i 2019 med det globale topmøde i Nairobi, der markerede 25-året for FN's første befolkningskonference. Her var kronprinsesse Marys deltagelse – kombineret med et stærkt fælles forarbejde mellem Danmark, Kenya og UNFPA – med til at sætte fornyet globalt fokus på ligestilling og SRHR.

Evalueringen understreger også, at kronprinsesse Marys status som en stærk og troværdig protektor for UNFPA og fortalere for SRHR hænger sammen med Danmarks vedholdende støtte til UNFPA og til seksuelle og reproduktive rettigheder generelt.

Også Danmarks økonomiske støtte til UNFPA har været betydelig. De seneste ti år har Danmark været blandt de fem største bidragydere til UNFPA. Den danske støtte til UNFPA nåede et lavpunkt i 2015 med under 200 mio. kr., men er siden steget igen og toppede i 2020 med 600 mio. kr. Repræsentanter for UNFPA har fremhævet, at Danmark de seneste år særligt har bidraget til at styrke UNFPA's humanitære arbejde. Det er i stigende grad sket med øremærkede bidrag, som UNFPA normalt ikke er så begejstret for, men den danske øremærkning har ofte været 'blød' i den forstand, at UNFPA f.eks. selv kan bestemme, i hvilke lande dansk-finansierede rådgivere skal placeres. Den fleksibilitet oplever UNFPA ikke altid hos andre donorer.

Omvendt ser Danmark, der i flere omgange har siddet med i UNFPA's bestyrelse, også UNFPA som en tæt samarbejdspartner i indsatsen for at fremme SRHR og systemiske ændringer i den humanitære verden. Evalueringen tilskriver det frugtbare og succesfulde danske samarbejde med UNFPA, at Udenrigsministeriet har en særlig kontaktgruppe, der koordinerer samarbejdet. Den ledes af Danmarks FN-mission i New York, og blandt medlemmerne er repræsentanter for danske ambassader og flere afdelinger i Udenrigsministeriet. Evalueringens positive konklusioner om det danske partnerskab med UNFPA går igen i beskrivelserne af partnerskaberne med FN's Børnefond (UNICEF) og den internationale organisation MSI Reproductive Choices (tidligere Mary Stopes International).

DER ER OGSÅ KVINDER I DEN PRIVATE SEKTOR

Formelle krav, som f.eks. at kvinder skal udgøre en bestemt del af målgruppen, kan føre til, at screeningen af nye projekter og programmer for ligestilling bare bliver et skema, hvor det handler om at sætte de rigtige krydser. Men rigtigt brugt kan det ifølge evalueringen også føre til, at en planlagt indsats laves om og bliver bedre. Det illustrerer et eksempel fra **Mali**, hvor Danmark støtter et udviklingsprogram for den private sektor. Her førte et dansk krav om fokus på kvinder til en analyse af kønsforhold i den private sektor, og den førte til en helt ny definition af, hvem der udgør den private sektor. Den kom nu til også at omfatte småhandelnde, folk i gadekøkkener og frisører – hvoraf langt de fleste er kvinder. Det førte desuden til krav om, at mindst 40 pct. af de små lån, programmet tilbød, blev givet til kvindelige forretningsdrivende, og til at programmet også kom til at afrapportere sine resultater fordelt på køn, så det kunne dokumentere de forandringer der blev opnået i forhold til ligestilling.

Eksemplet understreger ifølge evalueringen pointen om, "at det, der bliver målt, bliver gjort", værdien af at indarbejde hensynet til ligestilling, allerede når nye indsatser designs, og værdien af at gøre det sammen med partneren og på en måde, der er relevant i den konkrete sammenhæng.

ANBEFALINGER

Helt overordnet anbefaler evalueringen, at Danmark først og fremmest fokuserer på at sikre, at hensynet til ligestilling indgår mere strategisk i dialogen med partnerne, i planlægningen og i afrapporteringen af alle aktiviteter. Som en del af arbejdet med at styrke "mainstreaming" fremhæver evalueringen, at ligestillingshensyn bør indarbejdes bedre og mere systematisk i støtten til ikke mindst klimatilpasning, og at det skal være i fokus også i forbindelse med indsatser, hvor udvikling, fred og humanitært arbejde samtænkes. I forlængelse heraf er evalueringen kommet med anbefalinger om fire mere konkrete indsatser, som evalueringen ser som relevante, nemlig:

- At ligestilling integreres som tværgående hensyn i både vejledninger og retningslinjer og i arbejdet med programmering og dialog med partnere; herunder med særligt fokus på at sikre integrering af ligestillingshensyn i støtte til klimaindsatser. Det foreslås mere konkret at der udarbejdes nye og opdaterede retningslinjer, at styrke læring om, hvordan man bedst samarbejder med multilaterale partnere ift. ligestilling som tværgående hensyn, at bruge analyse af kønsforhold mere konsistent som en del af forberedelsen af udviklingsindsatserne, og at indføre obligatorisk brug af mindst én indikator per projekt for ligestillingsresultater i danske indsatser.
- At Danmark gør konsekvent brug af OECD DAC-markøren for ligestilling med henblik på at give et retvisende billede af Danmarks indsats på området.

- At Danmark fastholder sine talrige engagementer i ligestilling og supplerer dem med systematisk at sørge for, at ligestilling kommer på dagsordenen ved møder med andre donorer.
- At der sker en styrkelse af den rolle, Gender Focal Points spiller i Udenrigsministeriet i forhold til at promovere fokus på ligestilling samt støtte og rådgive såvel kolleger som partnere når det gælder ligestillingsindsatser. Evalueringen foreslår bl.a. at sikre, at ligestillingshensyn er integreret i den træning og kompetenceudvikling, ansatte modtager, og at man går fra at have én til to personer som Gender Focal Points både i afdelingerne i København og på de forskellige ambassader og repræsentationer i udlandet.

OM EVALUERINGEN

Det overordnede formål med evalueringen var at lære af tidligere programmers og projekters erfaringer med ligestilling med henblik på at styrke ligestilling og pigers og kvinders rettigheder i det danske udviklingssamarbejde. Evalueringen blev gennemført i perioden april 2022 til september 2023 af et konsulenthold fra firmaet Itad.

Evalueringen omfattede konsultationer med repræsentanter for udvalgte internationale og multilaterale organisationer: Den Grønne Klimafond (GCF), MSI Reproductive Choices (MSI), FN's Børnefond (UNICEF) og FN's Befolkningsfond (UNFPA). Og fra tre partnerlande: Kenya, som konsulentholdet besøgte, samt Burkina Faso og Mali, hvor sikkerhedssituationen gjorde, at kommunikationen måtte foregå online. Evalueringen bygger desuden på fokusgruppediskussioner, spørgeskemaundersøgelser, gennemgang af dokumenter og nærmere studier af 15 udvalgte projekter.

UDENRIGSMINISTERIETS KOMMENTARER TIL EVALUERINGEN:

Udenrigsministeriet hilser evalueringen af støtte til ligestilling i dansk udviklingssamarbejde velkommen. I en tid, hvor ligestilling og kvinders og pigers rettigheder er under enormt pres, er det afgørende, at ligestilling, herunder seksuelle og reproduktive rettigheder, fastholdes som en styrkeposition i det danske udviklingssamarbejde. Evalueringen giver et meget nyttigt overblik over de danske indsatser på ligestillingsområdet i perioden, og den peger ret præcist på de udfordringer, der skal sættes ind overfor, hvis Danmark skal fastholde sin position, og den kommer også med forslag til, hvordan det kan ske. Udenrigsministeriet vil arbejde videre med de konkrete skridt, evalueringen foreslår, for at styrke institutionaliseringen af ligestilling i Udenrigsministeriets arbejde og vil blandt andet udarbejde en ny såkaldt approach note om tilgangen til arbejdet med ligestilling i dansk udviklingssamarbejde med tilhørende konkrete vejledninger og redskaber. Med hensyn til støtten til miljø- og klimaområdet er Udenrigsministeriet enig i, at det er vigtigt at realisere potentialet i at integrere ligestilling bedre - og det arbejde er allerede i gang. Ligestilling er således bl.a. introduceret som én ud af fire prioriteter i Danmarks støtte til den Grønne Klimafond (GCF).

Evalueringsrapporten er udgivet af:
Udenrigsministeriet
Kontoret for Evaluering, Læring & Kvalitet
Asiatisk Plads 2
1448 København K
Danmark

Den fulde evalueringsrapport kan
downloades fra internettet via
um.dk/evaluering

For yderligere oplysninger,
kontakt venligst tlf. +45 33 92 10 83
eller elk@um.dk

Foto: PSK (Population Services
Kenya) The translation of
the key messages on the
t-Shirt is; "I will prevent early
pregnancies , so that
I continue with my studies"